

РЕШЕНИЕ

№ 1442

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 22.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4034** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Р. И. С. оспорва заповед № РА50-92/16.02.2021 г., издадена от главен архитект СО. С обжалваната заповед ответник е отказал да разреши изработването на проект за изменение на план за улична регулация от о.т. 1бб до о.т. 13в, м. „К. вада“ и м. „Ю. парк“ IV част, район Т. СО по внесено мотивирано предложение с вх. № САГ21-ГР00-146/21.01.2021 г. от жалбоподател и Х. и М. М.. Жалбоподателят излага оплакване за незаконосъобразност на оспорваната заповед и допуснати съществени процесуални нарушения при издаването ѝ. Твърдението е, че уличната регулация, засягаща част от имот 68134.1007.249 не е приложена повече от 20 години; с предвиденото по план изменение на уличната регулация се засягат множество имоти по продължението на [улица], като им се ограничава възможността за инвестиционни намерения; оспорваната заповед била немотивирана, а посоченото фактическо основание – изменение на действащ УРП, утвърден с решение № 45 на СОС по протокол 24/30.03.2001 г е отпаднало, тъй като са минали повече от 20 години от приемането му и при условието на чл. 208, ал. 1 от ЗУТ този план не може да се прилага; според оспорващия нямало произнасяне в срока по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ, от което следва, че има мълчалив отказ. В жалбата се развива оплакване за противоречие с целта на закона, тъй като прилагането на П. е икономически неизгодно и нецелесъобразно. Искането е за отмяна на оспорваната заповед и присъждане на разноски. Ответник по оспорването – гл. архитект СО, възразява основателността на жалбата и прави искане за отхвърлянето ѝ и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни – Х. М. и М. М. не вземат отношение.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срок от страна в административното производство, със засегнати права и интереси.

Безспорно е, че жалбоподател заедно със заинтересованите страни Х. М. и В. М., в условия на СИО, са съсобственици на ПИ 68134.1007.249, видно от приложен акт за собственост, вп. № 16238, акт № 189 т. Х. н.д. 8506/2011 г. Съсобствеността е по S идеална част за жалбоподателя и S идеална част от имота за заинтересованите страни. На 21.01.2021 г от собствениците на имота е подадено заявление до ответника с приложено мотивирано предложение за издаване на разрешение за изработване на ПУП, за ИПУР. Искането е за промяна в ОУП по причина, че отчуждаването на част от имота, предвиден за улица не е осъществено в десет годишен срок. Към предложението е приложена и графична част за начина по който се предлага да се промени П., като се възстанови целостта на имота преди влизане в сила решението на СОС по протокол 24/2001 г.

В срока за произнасяне, главен архитект на СО, като оправомощен орган по приложената заповед СОА17-РД09-622/2017 г. на кмет на СО е отхвърлил искането за промяна на ОУП. Съображенията му са, че искането е подадено само от собствениците на ПИ 68134.1007.249, а от собственици на имоти по протежението на предвиденото разширение по о.т. 16б – о.т. 13в на [улица]не се иска такова изменение. От това, ответник прави извод, че искането не може да бъде уважено, в противен случай биха се нарушили в участъка по лицето на имота на жалбоподателя показателите на улицата, която е предвидена и е предмет на изпълнение. Не се споделя оплакването за приложимостта на разпоредбата на чл. 208, ал. 1 от ЗУТ. В тази връзка се сочи специалния срок по чл. 17, ал. 1, т. 1 от ЗУЗСО(отм.), в условията на § 23 от ПЗР ЗИДЗУЗСО. Доколкото отчуждителната процедура е започнала през 2020 г., правата по чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ имат само собствениците на имоти, по отношение на които такава процедура не е започнала. По предвижданията на ОУП и изработения за този район ПУП, частта от имота на жалбоподател и др. е публична общинска собственост. Ответник не уважава искането от 21.01.2021 г., с мотив, че искането е в противоречие с разпоредби на чл. 103, ал. 4 от ЗУТ и чл. 104 от ЗУТ. С исканото ИПУР се нарушена структурата на територията, като същата се лишава от обект на техническата инфраструктура; улицата ще бъде с профил, неотговарящ на показателите при които е проектирана в съответствие с изискванията на зона Тти. Искането не е съобразено с предвиденото мероприятие за изграждане на общинска инфраструктура, предвид започналата отчуждителна процедура. В тази връзка ответник е постановил обжалваната заповед.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт съгласно приложената заповед № СОА17-РД09-622 от 19.06.2017 г. на кмета на Столична община, в т. 1. 26 от която на главния архитект на СО е предоставено правомощието да нарежда служебно със заповед да се изработват проекти за изменение на действащ ПУП при наличие на някое от основанията по чл. 134, ал. 1 и 2 от ЗУТ съгласно чл. 135, ал. 5 от ЗУТ. Възлагането е валидно предвид разпоредбата на § 1, ал. 3 ДР на ЗУТ.

Процесната заповед е издадена и в предписаната от закона писмена форма и съдържа необходимите реквизити - наименованието на органа, който я издава, фактически и

правни основания за издаването ѝ, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на издалото я лице.

Част от поземлен имот с идентификатор 68134.1007.249 попада в уличната регулация, съгласно ПУП и е в зона Тти, по предвижданията на ОУП С. от 2009 г.

Производството пред административния орган е започнало по искане от жалбоподателя и з. страни, което е в компетентността на органа и от страна на администрацията е постановен акт, който засяга интересите на жалбоподателя. Съдът приема, че жалбата е допустима, но неоснователна. Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Адресати на заповедта са и заинтересованите страни, които не вземат отношение в производството по оспорване. При издаване на заповедта е спазена разписаната в ЗУТ процедура. Съгласно правилата на глава 7, раздел IV от ЗУТ заинтересованите лица могат да искат изменение на влезлия в сила и действащ ПУП при наличие на основанията по чл. 134, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ. Правилата на административното производство са разписани в чл. 135 от ЗУТ във връзка с глава 7, раздел III от ЗУТ – подаване на искане за промяна на плана, допускане изработването на проект за промяна на плана, съобщаване на заинтересованите лица на изработения проект, внасяне и разглеждане на същия, ведно с постъпили възражения в общинския експертен съвет, като последният се произнася по постъпилите възражения и приема, респ. отхвърля проекта за изменение на плана, след което проектът за плана се одобрява със заповед на кмета на общината (арг. чл. 129, ал. 2 от ЗУТ).

По отношение мотивите за издаване на заповедта и спазването на материалния закон от нейния издател, съдът намира, че правилно е издадена процесната заповед на посочените правни основания: чл. 135, ал. 3 във връзка с чл. 134, ал. 1, т. 2, пр. 2-ро, чл. 1, ал. 1, изр. 2-ро, чл. 134, ал. 2, т. 1 от и § 23, ал. 1, от ПЗР ЗИД ЗУТ и устройствената зона съгласно т. 25 от приложение 3 към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО.

По делото е изслушано заключение на вещо лице по назначена СТЕ. Според заключението на експертизата с плана, одобрен с решение № 45 по протокол № 24/2001 г. на СОС имотът на жалбоподател попада в зона, в която от 2001 г. е предвидено изграждане на [улица], за което е одобрен и действащ УРП. Най южната част от имота на жалбоподател и др. с площ от около 50 кв.м. попада в трасето на [улица]. Незасегнатата част от имота, попада в зона Оз1. За имота е започнала и приключила отчуждителна процедура, в какъвто смисъл е и представено от представител на ответника удостоверяване на изплатена в полза на жалбоподателя сума за частта му от отчуждената част на имота. Предвижданията на влезлия в сила РП не дават възможност процесния имот да остане самостоятелен, а е включен като част от УПИ II (за парк) от кв. 184а м. „Ю. парк III ч.“ Независимо от последното, предвид това, че имотът попада в зона Оз1, според СТЕ, за която няма ПУП – ПРЗ такъв следва да бъде изработен, което може да стане и за сметка и по искане на собствениците. По същество направеното от заявителите предложение за ИПУР, за частта от имота им не отговаря на изискванията на ЗУТ, по причина, че противоречи на ОУП, а последния е с нормативно изведени условия, които се съобразяват с изменения на други устройствени планове.

В тази част съдът приема, че исканото изменение е отказано по тези причини

основателно. Искането не е съобразено с влязъл в сила ОУП, а е и противоречие с целта на закона. Показателите на [улица]введени с действащ план не могат да се променят безразборно, а в случая, ответник не решава и разрешава искането в условията на оперативна самостоятелност. Към заявлението е приложена изискуемата се по чл. 135, ал. 2 от ЗУТ скица с предложение за изменението на ПУП. Обемът на мотивираното предписание, определя и параметрите на окончателната заповед и териториалния ѝ обхват, с която се одобрява или отказва одобряване изменението на ПУП. Но едва при издаването на заповед по чл. 134, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ, нейната законосъобразност би била обусловена от спазване на конкретните изисквания на всяка една от съдържащите се в текста хипотези за изменение на действащия ПУП. В предварителната процедура по чл. 135, ал. 1 от ЗУТ преценката е за съответствие на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място, ако такъв е наличен. В хода на настоящето производството се установи, че мотивирано предложение има в графичната част. Обяснителната записка към това предложение не представлява текстова част, а според експертната графично се предлага изместване на северната улична регулационна линия в обект на пътната инфраструктура, като се нарушава профила на предвидената улица.

Постановеният отказ е материално-законосъобразен. В хипотезата на чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ влезли в сила ПУП могат да се изменят, освен на основание по ал. 1, и когато в съответния срок по чл. 208 ал. 1 от ЗУТ не е започнала процедура по отчуждаване. В оспорената заповед са изложени мотиви, които се споделят като съобразени със законовите изисквания за значимостта на пътната инфраструктура.

Неоснователни са твърденията на жалбоподател, че по отношение на имота е изтекъл срока за провеждане на отчуждителна процедура. Съгласно § 23 от ПЗР на ЗИДЗУЗСО сроковете по отменения чл. 17 за започване на отчуждителни процедури за изграждане на обекти – публична общинска собственост, на територията на Столичната община по отношение на подробни устройствени планове, влезли в сила до влизането в сила на Закона за устройството и застрояването на Столичната община, тека от влизането в сила на закона – 28 януари 2007 г. Съгласно чл. 17, ал. 1, т. 1 и 2 (отм.); от ЗУЗСО сроковете за започване на отчуждителни процедури за изграждане на обекти - публична общинска или публична държавна собственост, на територията на Столичната община са, както следва: за обекти на техническата инфраструктура - за първостепенна улична мрежа - 15 години; за обекти на транспортната техническа инфраструктура – за второстепенна улична мрежа - 10 години. Съгласно § 23 от ПЗР на ЗУЗСО тези срокове тека от влизането в сила на закона – 28 януари 2007 г. В случая относно разширяването на трасето на [улица]те изтичат на 28.01.2022 г., а отчуждителната процедура е започнала през 2020 г. и приключила през 2021 г.

С оглед изложеното, жалбата на Р. С. срещу Заповед № РА50-92/16.02.2021 г. издадена от главен архитект на СО, обективиращ отказ за издаване разрешение за изработване на проект за ИПУР относно [улица], м. „К. вада“ и м. „Ю. парк“ IV част, район Т. СО, като собственик на част от ПИ 68134.1007.249 е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на спора, претенцията на ответника за присъждане на разноски е основателна, поради което такива се присъждат в размер на 100 лева.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. И. С., като собственик на S (една втора) идеална част от

ПИ 68134.1007.249 срещу заповед № РА50-92/16.02.2021 г. издадена от главен архитект на СО, обективираща отказ за издаване разрешение за изработване на проект за ИПУР относно [улица], м. „К. вада“ и м. „Ю. парк“ IV част, район Т. СО.

ОСЪЖДА Р. И. С. ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община сумата 100 лева разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението пред ВАС.

Съдия